

betyde, at Vogntrafikken enten skal til Siden til Kristiansgade saa langt som hele Slots-holmsgades Længde, hvilket vilde overbebyrde Børsbroen, der allerede nu er paa visse Tider ufremkommelig, eller at Vognene skal den umaadelig lange Vej udenom hele Kom-plekset for at ramme Stormgade. Ingen af de to Dele kan Vogntrafikken finde sig i; derfor vil den søge gennem de snævre og overbebyrdede trange Gader i den indre By. Der kan blive rigtig hyggeligt i Køben-havn i de 1½ Aar, det staar paa, samtidig med at Statsbanerne ved en omfattende Afspærring har gjort det til en ren Viden-skab for den kørende Trafik at komme ud til Østerbro fra visse Dele af den indre By. Det er en almindelig Anskuelse, at Statsbanerne har gjort denne Afspærring tidligere omfattende end nødvendigt, idet der kunde være taget mindre Partier ad Gangen, og i det hele taget mere omfat-tende end nødvendigt. Men det kom saa pludseligt paa, at der ikke var Tid til at søge at øve Indflydelse derpaa og opnaa en Begrænsning. Det er derfor, jeg i god Tid henvender mig til den højtærede Inden-rigsminister for at anmode ham om at sige til Bygherrerne derinde, at det er Mini-sterens bestemte Ønske, at der ikke ogsaa bliver fuldstændig Afspærring mellem disse to Stedde, der nu forbindes ved Gennem-kørselen gennem Christiansborg, saa længe Ombygningen af Zahlkammerporten staar paa. Der er tre Løsninger, af hvilke ingen er helt god, men alle er bedre end at af-spærre. Den ene er at lade den kørende Trafik gaa igennem Kongeporten og en tilsvarende Del af Ridebanen. Den anden er at ordne Trafikken bag om Slotskirken forbi Kongens fremtidige Bolig, inden man begynder paa Zahlkammerporten, og den tredie er slet ikke at afspærre den, idet man nemlig kan tage den nye Overbyg-ning først, og naar den er færdig, er der saa lavet det nye Hul ind til Rigsdagsgaar-den, og det kan da benyttes, medens man arbejder paa Zahlkammerporten. Det vil rimeligvis kræve nogle Stilladser og nogen Planering og anden Ulejlighed for Bygher-terne, men Trafikken maa gaa først.

Den højtærede Indenrigsminister vil jo i Løbet af denne Samling lade en statelig Række Love hørende til den sociale Lov-givning passere Revu. Da jeg har haft den Ære at være Ordfører for en stor Del af den sociale Lovgivning i de senere Sam-linger paa mine Meningsfællers Vegne, vil jeg gerne med Hensyn til denne Lovgiv-ning have Lov til at sige nogle faa Ord for mit personlige Vedkommende, inden

jeg forlader den højtærede Indenrigsmini-sters Budget. Jeg mener, det maa være Formaalet i Aar, ligesom det har været i tidligere Aar ved den sociale Lovgivning, at holde alle demokratiske Afskygninger samlede, og at de demokratiske Afskyg-ninger derfor indbyrdes maa fire saa meget, som det lader sig gøre, uden at nogen af dem giver Afkald paa ufravigelige Krav fra deres Side. Men Forandringen siden sidst i dette Tings Sættelse og Ud-sigten til, at det andet Ting inden alt for lang Tid kan faa en forandret Sammen-sætning, maa jo alligevel gøre, at man ikke for at opnaa et Resultat kan fire saa langt, som der blev Tale om i sidste Samling baade med Hensyn til Love, der blev gennemført, og Love, som strandede i Landstinget. For mit eget Vedkommende vil jeg i alt Fald sige, at jeg ikke i disse Love staar ved det sidste Tilbud, Folke-tinget gjorde, det sidste Tilbud, som gjordes for den kære Husfreds Skyld og for at faa en Sag til at glide igennem. Ved en Af-brydelse under eneste Behandling af en af de Love, der blev gennemført, bevirkede jeg, at det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) sagde om mig, hvad sandt var, at jeg stemte for den Lov med et Suk. Jeg ønsker ikke — og jeg synes ikke, vi er nødt til det i Aar for at faa Love gennem-ført — at gaa ind paa den Slags Ting, som vi kun tager imod med et Suk, og jeg vil ønske — som jeg har fuld Tillid til det —, at den højtærede Indenrigsminister maa have en heldig Haand til ved Fore-læggelsen at finde det Skæringspunkt, hvor de demokratiske Afskygninger kan mødes i Sammenhold, eller hvorfra de i Fredelig-hed og Fordragelighed kan arbejde sig selv frem til Enighed, og saa maa det andet Ting se, om det vil lade Loven gennemføre eller ikke, uden at kunne haabe paa, at man firer længere, end ens egentlige Ønsker medfører.

Den højtærede Indenrigsminister er forhaabentlig snart færdig med de Over-vejelser, som har varet et Aars Tid, om, hvorvidt de blindes Forhold kan ordnes ad administrativ Vej. Jeg sagde det allerede i Fjor til den daværende højt-ærede Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), at efter min Mening var det en daarlig Vej, han var inde paa, at ville ordne dette Forhold administrativt; Ordningen igennem Lov-givningen var den bedste. Og jeg haaber, at den højtærede nuværende Indenrigs-minister i den Henseende er kommet til den samme Erkendelse.